

DÜNYADA VE TÜRKİYE’DE ÇOCUK EDEBİYATI’NIN GELİŞİMİ

Onur AKBAŞ*

ÖZET

Toplumda üretken zihne sahip bireylerin yetişmesinde, aile ile başlayan eğitim sürecinde Çocuk edebiyatının rolü inkar edilmez bir gerçektir. Çocuğun ilerde üretken bir zihne sahip olabilmesi için geniş bir hayal gücüne sahip olması gereklidir ki bu da ancak çocuğun kelime haznesinin genişliği ile mümkündür. Zira kişinin hayal gücü, kullandığı kelimelerin sayısıyla doğru orantılıdır. Çocuğa kelime haznesini geliştireceği imkanı sağlamak ise yazar, şair ve sanatçılarımızın Çocuk Edebiyatı alanında yapacakları, bireysel gelişime yönelik profesyonel çalışmaları ile mümkün olacaktır.

Tabii ki Çocuk edebiyatı konusunda kapsamlı bir çalışma yapabilmek de başlangıçta bu edebiyatın Tarihi gelişiminden haberdar olmayı gerektirir ki uzun soluklu ve sağlam projeler -geçmişteki eksikler de göz önüne alınarak- ortaya konabilsin.

ABSTRACT

The first education starts in family life for children. At this point the Child Literature has got an important place to bring up children who can find different ways to solve kind of problems in their lifes, can have a large imagination. The capacity of imagination can develop with having kind of words, learning new vocabularies.

In this way our writers poets and artists have important roles with their works of art. To produce good works, they must know the History of Child Literature. They should examine it in details for example they can try to find the deficiencies of previous works of Child Literature.

* Onur AKBAŞ, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, No:080623005

I.Giriş

Toplumda üretken zihne sahip bireylerin yetişmesinde, aile ile başlayan eğitim sürecinde Çocuk edebiyatının rolü inkar edilmez bir gerçektir. Çocuğun ilerde üretken bir zihne sahip olabilmesi için geniş bir hayal gücüne sahip olması gereklidir ki bu da ancak çocuğun kelime haznesinin genişliği ile mümkündür. Zira kişinin hayal gücü, kullandığı kelimelerin sayısıyla doğru orantılıdır. Çocuğa kelime haznesini geliştireceği imkanı sağlamak ise yazar, şair ve sanatçılarımızın Çocuk Edebiyatı alanında yapacakları, bireysel gelişime yönelik profesyonel çalışmaları ile mümkün olacaktır.

Tabii ki Çocuk edebiyatı konusunda kapsamlı bir çalışma yapabilmek de başlangıçta bu edebiyatın Tarihi gelişiminden haberdar olmayı gerektirir ki uzun soluklu ve sağlam projeler -geçmişteki eksikler de göz önüne alınarak- ortaya konabilsin.

Biz bu çalışmamızda Çocuk Edebiyatının kısaca tanımı, gerek evrensel planda gerekse ülkemizde tarihi gelişim süreci üzerinde duracağız.

I. Çocuk Edebiyatının Tanımı:

Her şeyden önce Çocuk Edebiyatının tanımını yapabilmek için öncelikle bu kelime gurubunu meydana getiren “Çocuk” ve “Edebiyat” kavramlarının ne anlama geldiğini bilmek gerekir:

“Türkçe Sözlük’te “çocuk”, bebeklik çağı ile erginlik çağı arasındaki gelişme döneminde bulunan insan; “edebiyat” ise, olay, düşünce, duygu ve imajların dil aracılığı ile biçimlendirilmesi sanatı olarak tanımlanmaktadır. Tamlamayı oluşturan sözcüklerden de anlaşılacağı üzere, “çocuk edebiyatı” deyimiyle, 2 - 14 yaşları arasındaki kimselerin ihtiyacını karşılayan bir edebiyat alanı anlatılmak istenmektedir.”¹

Yukarıdaki ifadelerden de anlaşılacağı üzere “çocuk” kavramı belli bir gelişme dönemini ihtiva eden önemli bir süreçtir. Bu süreçte bireyin zekası da

¹ <http://www.e-okul.biz/cocuk-edebiyati-kavraminin-tanimi-ve-niteliği-uzerine-t60230.html?s=fe4a70ff99e5b2783c3355f6323658b3&>

hızlı bir gelişim içindedir. Bu hızlı süreçte zekayı doyurabilecek ve o zeka seviyesine hitap edebilecek sağlıklı ve sağlam ürünlere ihtiyaç vardır.

Biz çalışmamızın esasını teşkil eden gelecek iki bölümde çocuğun zihinsel ve kültürel gelişimine katkıda bulunacak çalışmaların istenilen ölçüde ortaya konulup konulmadığı konusunda bilgi sahibi olmak için Dünya ve Türk edebiyatlarında Çocuk edebiyatının gelişimi üzerinde duracağız.

II. Dünyada Çocuk Edebiyatı'nın Gelişimi:

Yazının olmadığı buna bağlı olarak da yazılı bir kültürel birikimin olmadığı çağlarda her Bilimsel ve Sosyal alanda olduğu gibi çocuk eğitiminde ve bu eğitimin iktiza ettirdiği çocuk edebiyatı alanında da bu boşluğu sözlü kültürün ürünleri doldurmaktaydı.

Eğitimin bir kültür aktarımı işi olduğu düşüncesinden yola çıkacak olursak, kişiye ait olduğu ya da ait olması gerektiği kültürü bebeklikten sonraki gelişme döneminin hızlı olduğu bir ikinci döneme kadarki süreçten başlamak gereklidir. Bunun bilincinde olan yaz öncesi dönemin insanı da bu konuda Masallara, Hikayelere, Ninnilere ve halk ozanlarının yazdığı manzum hikayelere başvurdu. Tabidir ki Batı dünyasında da durum yukarıda anlattığımızdan çok da farklı değildi:

*“Batı dünyasında çocuk edebiyatı **ninniler** ve büyükler tarafından anlatılan **masallarla** başlar. Eski zamanlarda hiç kitap yoktu. Kabilelerdeki **hikaye** anlatıcıları kültürün, adetlerin, değerlerin ve tarihin birer koruyucusuydular. Hikaye anlatma asırlar boyunca bir nesilden diğerine bir toplumun geleneklerini ve inanışlarını aktarmanın temel yöntemi olmuştur. O devirlerde anlatılan hikayeler aslında büyükler içindi. Ama çocuklar da bunları dinleyip kendilerine uygun olanları benimserlerdi.*

*Daha sonraları **halk ozanları** bu hikayeleri derleyip, toplumdaki topluma taşıdılar. Balat yani şarkıyla hikaye anlatma, destan, epik gibi halk masalı türleri de böyle oluşmuştur...”²*

² http://www.turkceciler.com/cocuk_edebiyati.html

Gerek Dünya’da gerekse Batıda yazıdan önceki dönem her alanda olduğu gibi Çocuk Edebiyatı’nda –yazıya geçiş yılları farkı dikkate alınmazsa çok da farklılık arz etmiyordu.- Ancak yazıya geçildikten sonra Çocuk Edebiyatı ile ilgili çalışmalar önce halk ağzındaki sözlü ürünlerin derlenmesiyle başladı ama; kaynaklar yalnızca sözlü edebiyat ürünleri değil aynı zamanda kutsal kitaplardı da...

“15. yüzyılda İngiliz matbacı Caxton ilk defa büyükler için küçük cep masalları basmıştır. Heyecan ve macera içeren bu kitapları İngiliz toplumunun halk tabakası okumaktaydı. Üst kesim ise Horn Book adı verilen ve boynuzdan yapılmış koruyucuların içine yerleştirilmiş bakır levhalardan oluşan kitapları okuyorlardı.

18. yüzyıla gelinceye kadar İngiltere’de aşırı dinci bir akım olan Quakerizm vardı. Bu akım çocukların son derece sıkı bir disiplinle yetişmesini savunuyordu. Çocuklar için hazırlanmış kitaplar daha çok İncil’den kaynaklanan kitaplardı ve hikayelerin sonu hep ölümlerle bitiyordu. Bu çocuk kitapları karamsarlık ve dindarlık aşıyordu.”³

On beşinci yüzyılda durum İngiltere’de böyleyken; günü gelince her alanda olduğu gibi Edebiyatta da bize mihi mandarlık edecek Fransa’da durum neydi:

“ Bu sıralarda Fransa’da Charles Pearault 14. Lui döneminde çocuk kitaplarının babası olarak anılmaktaydı. Halk ağzında dolaşan masalları toplayıp, kısaltarak çocuklar için 1697 yılında basmıştır. Bunların içinde "Kül Kedisi", "Parmak Çocuk", "Mavi Sakal", "Kırmızı Başlıklı Kız", "Çizmeli Kedi", "Uyuyan Güzel" gibi eserler vardır. Böylece ilk kez Fransız çocukların kendilerine ait kitapları olmuştur.”⁴

Matbaanın icadıyla başlayan “Aydınlanma Çağı”nda her alanda yapılan çalışmalarda olduğu gibi İngiltere ve Fransa başta olmak üzere Çocuk Edebiyatı alanında ortaya konan çalışmalar da kendini münbit bir zeminde bulacaktı.

Yukarıda bahsi geçen eserleri “...önce İngiltere’de sonra da Almanya’da basıldılar. İngiltere’de bunları John Newberry İngilizce’ye çevirip , 1727 yılında

³ A.g.k.

⁴ A.g.k.

"Tales of Matter Goose" adı altında yayınladı. Gerek İngiltere'de gerekse Fransa'da çocuklar için yazılan kitaplar bu dönemden sonra artış gösterdi.

Daha sonra kitaplar bildiğimiz gibi basılmaya ve ciltlenmeye başlamıştır. Çocuklar Daniel Defoe'nun Robinson Crusoe'su ve Jonathan Swift'in Gulliver'in Gezileri gibi yetişkin kitaplarını benimsemişlerdir. 1744 yılına kadar John Newbery'nin "A little Pretty Pocket book" isimli kitabı yayınlandı (Küçük Şirin Cep Kitabı). 18. yüzyılın ikinci yarısında Sarah Trimmer ve diğer yazarlar başlamış olan bu öğretici, eğitici geleneği sürdürdüler.

Çocuk kitapları sözel geleneklerden beslenen ve derlenerek bir araya getirilen hikayelerdir. Ayrıca Joseph Jacobs tarafından kayda geçirilerek korunan İngiliz masallarının yanısıra Grimm Kardeşler tarafından derlenmiş olan Alman hikayeleri de mevcuttur. 19. yüzyılda İngiliz Edward Lear tekerleme türü şiirlerden oluşan "Book of Non Sense" isimli bir kitap yazdı. Çocuk edebiyatına neşe ve yaşama sevinci getiren bu kitap çok tutulmuştur.”⁵

Her ne kadar ortaya konulan çalışmalar matbaanın icadıyla hız kazanmış olsa da bu hız sadece eserlerin basımıyla alakalı bir durumdu. Evet eserler basımı ve yayımında matbaanın rolüyle önceki dönemlere göre ciddi bir mesafe kat edilmiş olsa da bu ilerleme kaliteli ürün çeşitliliği konusunda çok da beklenen verimi karşılayamamıştır. J.J. Rousseau'nun toplum-bilimdeki çalışmaları ve fikirleri bu alana uyarlanmak istenmiş ama maalesef bu da ünlü düşünürün fikirlerinin yanlış yorumlanması sebebiyle başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

“Çocuk kitaplarındaki gelişme 19. yüzyıla kadar yavaş olmuştur. Bu dönemde düşünceleri yaygınlaşan J.J Rousseau'nun eğitim teorisi yanlış anlaşılmalı ve pek çok didaktik içerikli eser ortaya çıkmıştır. 19 yüzyılda çocuk kitaplarının konuları genişletilmiştir. Loise May Alcott'un "Küçük Kadınlar"ı aile hikayelerini popüler hale getirmiştir. Robert Louis Stevenson'un "Defne Adası" da aynı etkiyi macera hikayeleri açısından yaratmıştır. 20 yüzyılın başlamasından hemen önceleri Anna Swell'in "Siyah İnci" gibi hayvan hikayeleri ve Lewis Carroll'un "Alice Harikalar Diyarında" gibi fantazileri o güne değin varolan kitap türlerini genişletmiştir.

⁵ A.g.k.

19. yüzyıl sonlarına doğru özellikle küçük çocuklar için yazılan dergiler ortaya çıkmaya başladı. Çocuklar için yazılanların öğretici olmak zorunda olmadığına inanan Mary Mapes Dadge "St Nicholas" isimli derginin editörlüğünü yapmıştır. 20. yüzyıl başlarında Lucy Sprague Mitchell'in "The Here and Now Story Book" isimli kitabı ile yetişkinler ilk defa çocukların küçük yetişkinler değil başka varlıklar olduğu fikriyle karşılaştılar. Bu dönemde çocuk edebiyatındaki çeşitlilik genişlemeye devam etmiştir. Bu yüzyılın başlarında C.B Falls'un ABC isimli kitabının resimleri kaliteli ağaç oyma tekniğinin örneklerini içeriyordu ve yeni gelişen teknoloji olanaklar resimli kitaplara yönelişi kolaylaştırıyordu. Rudyard Kipling çocuklar için mizahın önemli olduğunu düşünüyordu. 1902'de yayınlanan "Just so Stories" adlı kitabı bugün de popülerdir. Beatrice Potter aynı yıl "The Story of Petter Rabbit" isimli kitabıyla edebiyata hayvan öykülerini sokmuştur. O zamandan itibaren de hayvan hikayeleri çocukların en sevdiği tür olmuştur. Daha sonra dünyanın tüm ülkelerinde çocuk edebiyatı örnekleri her gün biraz daha gelişerek ve artarak yayınlanmaya başlamıştır."⁶

Geçmişe göre bir değerlendirme yapmak gerekirse dünya genelinde Pedagojik, Psikolojik ve Sosyolojik çalışmaların artmasıyla birlikte artık aydınlar, akademisyenler, eğitimciler, pedagoglar, bu meseleye daha fazla eğilmekte ve üretken yazar ve edebiyatçılar ise ihtiyacı sağlama sadedinde daha kaliteli, ciddi ve daha fazla ürün ortaya koyma gayreti içerisinde oldukları. Dünya genelinde hal böyleyken Türkiye ve Türk Edebiyatında Çocuk Edebiyatı'nın gelişim süreci ne durumda? Çalışmamızın bir sonraki bölümünde Türkiye'de Çocuk Edebiyatı'nın Tarihi gelişimi üzerinde duracak ve günümüzde bu sahada yapılmış çalışmalara da ışık tutacağız.

III. Türkiye'de Çocuk Edebiyatı'nın Gelişimi:

Yazı öncesi dönemi de dikkate alacak olursak, başlangıç itibarıyla Çocuk Edebiyatı'nın gelişimi konusunda Türk Edebiyatı'nda bu alana yönelik gelişmelerin Dünya ile paralellik arz ettiği görülecektir.

"Türkiye'de çocuk edebiyatının gelişimi, dünyadaki edebiyatın gelişimiyle yakından ilgilidir. Tanzimat dönemi Türk çocuk edebiyatının da başlangıcı

⁶ A.g.k.

sayılabilir (1839). **Tanzimat**'tan önce sözlü edebiyat türü hakimdi. Bunlardan masal, bilmece, tekerleme, atasözleri, Nasreddin Hoca fıkraları daha çok evlerde, Karagöz ve Meddah biçimleri de kamusal alanlarda çocukların eğitim ve eğlencesine sunulurdu.”⁷

Ancak dikkatlerden kaçan bir husus var ki. Masal, bilmece, tekerleme, atasözleri, Nasreddin Hoca fıkraları daha çok evlerde, Karagöz ve Meddah biçimleri de kamusal alanlarda çocukların eğitim ve eğlencesine sunulurken örnekleri her ne kadar çok da az olsa Divan edebiyatı sahasında da bu alana yönelik çalışmaların olmasıdır.

Nabi'nin kendi oğlundan hareketle “Hayriyye” isimli mesnevisinde çocuklara ve gençlere seslendiği didaktik yönü ağır bir şiirinden alıntıladığımız şu ifadeler, yukarıdaki bahsimize örnek teşkil edecek cinsten:

“Çıkma aylarca der-i hânedan

Taşra meyl eyleme kâşânedan

Al kitâbın ele setr eyle derin

Olmasın hârici derden haberin

Oku âyât vü hikâyât ü kasas

Verir insana mezâyâ-yı hasas...”⁸

Görüldüğü gibi şair burada didaktik üslubun gerektirdiği bir ifade ile kendi çocuğunun şahsında dönemin tüm çocukları ve gençlerine evlerinden dışarı çıkmadan ayetler, hikayeler ve kıssalarla kendilerini yetiştirmelerini salık veriyor. Tabii ki bu ifadeler günümüz çağdaş eğitim anlayışına ters gelmektedir. Ancak yukarıdaki mısralar Divan şairlerimizin de çocuk eğitimine kafa yorduklarını göstermesi bakımından göz ardı edilmemesi gereken bir örnek teşkil etmektedirler.

Divan Edebiyat’ında çocuk eğitimine kafa yoran şair sadece Nabi değildir:

Sünbülzâde Vehbi **“Lûtfiyye”**sinde (1791), **“Tuhfe-i Vehbi”** isimli medreselerde ders kitabı olarak okutulan (1782) manzum sözlük çalışmasında, Konyalı Şâhidî İbrahim Dede **“Tuhfe-i Şâhidî’sinde”** Lâmi’î Çelebi **“Tuhfe-i**

⁷ A.g.k.

⁸ D.r. Alev SINAR, *Yeni Türk Edebiyatı El Kitabı-“Türkiye’de Çocuk Edebiyatı’nın Gelişimi”*, Grafiker Yayınları, Ankara, 2007, s:547

Lâmi'î"sinde, Fuzûlî Mehmet "**Manzum Lugat**"inde, Çelebizâde Ali İlmî "**Nazm-ı Bedî**"sinde, Mütercim Asım Efendi "**Tuhfe-i Asım**"ında çocukları merkeze alacaklardır.⁹

Daha sonra Batıdaki gelişmelere kayıtsız kalmayan Tanzimat dönemi sanatkarları Çocuk Edebiyatı alanında da ciddi çalışmalara yöneleceklerdir. "*Tanzimat döneminde Kayserili Dr. Rüştü'nün 1859 yılında yazmış olduğu "Nuhbe-tül Etfal" isimli Arapça alfabe kitabının arkasında çocukları eğlendirmek amacıyla yazılmış olan çocuk hikayeleri, fabl çevirileri, kısa hayvan öyküleri vardı. 1869 yılında Mümeyyiz adlı derginin her sayısı ayrı renk kağıt üzerine basılmıştır. Bu dergide çocuklar için bilmeceler ve dizi romanlar mevcuttu.*

Ahmet Mithat'ın "Hace-i Evvel" ve "Kıssadan Hisse" isimli kitaplarını bazıları ilk çocuk kitapları sayarlar (1871). Bu kitaplar çocukları eğlendirmek amacıyla yazılmıştır. 1883'de Çaylak Tevfik Nasreddin Hoca fıkralarını toplamıştır. Ne var ki o dönemde yazılı çocuk edebiyatı olarak fazla bir şey yoktu. Sair Nebi'nin "Hayriyye" ve Sümbülzade Vehbi'nin "Lütfiyye" isimli eserleri tamamiyle didaktik biçimde ve şiir şeklindeydiler. Bu eserler büyüklere göre olduğu için çocuk edebiyatına girmemişlerdir.

*Türkiye'nin ilk çocuk kitapları Tanzimat dönemi yazarlarından Şinasi, Recaizade Ekrem ve Ahmet Mithat tarafından Fransızcadan çevrilen kısa şiirler ve hayvan hikayeleridir. Ziya Pasa, J.J.Rousseau'nu "Emile" isimli eserini çocuklar için tercüme etmiştir. Bu arada Recaizade Ekrem ve Muallim Naci sırasıyla "Tefekkür" ve "Ömer'in Çocukluğu" isimli özgün eserleri çocuklar için yayınlamışlardır. Yusuf Kamil Paşa Fenelon'dan yaptığı çevirileri "Tercüme-i Telemak" (1862) isimli eserinde yayınlarken, Vakanuvis Lütfü Daniel Defoe'nun "Robinson Crusoe" isimli eserini, Mahmut Nedim Jonathan Swift'in "Gulliver'in Gezileri" adlı kitapları ve Mehmet Emin de Jules Verne'in "Merkezi Arza Seyahat" ve "Balonda Beş Hafta Seyahat" adlı romanlarını çevirmiştir. "*¹⁰

⁹ D.r. Alev Sınar, a.g.e. s:548

¹⁰ http://www.turkceciler.com/cocuk_edebiyati.html

Bu çalışmalar her ne kadar Servet-i Fünûn döneminde sekteye uğrasa da Milli Edebiyat'la birlikte devam eden ve Cumhuriyet dönemi ile günümüze kadar gelen sadeleşme akımına paralel olarak hız kazanacaktır. *"Daha sonra pek çok yazar ve şair de çocuklar için kitap yazmaya başladılar. Bunlar arasında Ahmet Rasim, Ahmet Mithat, Ziya Gökalp, Ömer Seyfettin, Tevfik Fikret, Ali Ekrem Bolayır, İbrahim Alaattin Gövsa, Ali Ulvi Elöve ve Aka Gündüz sayılabilir. Cumhuriyetin ilanından sonra harf devrimi ile yeni bir dönem başlamış ve kitaplar yeni harfler ile tekrar basılmıştır. Çocuk kitaplarında önde gelen isimler Reşat Nuri Gültekin, Mahmut Yesari, Peyami Safa, Abdullah Ziya Kazanoğlu, Ragıp Çalapala, Kemalettin Tuğcu gibi yazarlardır.*

Tanzimattan 1940 yılına kadar çocuk kitapları sayısında fazla bir artış görülmez. Çocuk Esirgeme Kurumu 1943-46 yılları arasında çoğu çeviri olmak üzere yüzden fazla değişik kitap bastırmıştır. 1952'den sonra yazılan eserlerde toplumsal içerikli hikaye ve romanların yer aldığı görülür. 1950 yılından itibaren bazı okul ve kütüphanelerde çocuk kitabı haftaları ve sergiler düzenlenmeye başlandı. Eflatun Cem Güney "Açıl Sofram Açıl" ve "Dede Korkut Masalları" ile çeşitli ödüller almıştır. 1964 yılında Vala Nurettin ve Nihal Karamanagrallı'nın yazdığı "Korkusuz Murat" Doğan Kardeş Ödülü almıştır. Aynı dönemde Orhan Veli Kanık La Fontaine çevirileri ve Nasreddin hoca fıkralarını akıcı bir dille kaleme alır. Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın şiir kitabı "Çocuk ve Allah" "Açıl Sofram Açıl", "Balina ile Mandalina", "Okumayı Seven Ayı" ve "Yaramaz Sözcükler"i, Aziz Nesin'in "Şimdiki Çocuklar Harika", "Üç Karagöz Oyunu", "Pıtlatan Bal" adlı eserleri çocuklara hitap eden ve bu dönemde yazılmış eserlerdir. Cahit Uçuk "Kırmızı Mantarlar "(1943), "Üç Masal" (1944), "Türk Çocuğuna Masallar" (1946), "Ateş Gözlü Dev" (1946) ve "Kurnaz Tilki "(1946), adlı eserleri yazmış ve "Türk İkiizleri "(1958) adlı eseri ile Hans Christian Andersen ödülü almıştır. Mümtaz Zeki Taşkın tiyatro eserlerinin yanısıra "Çocuklarımıza Resimli Şiirler" (1959), "Çitlenbik Kız" (1975) ve "Çocuklara Kahramanlık Hikayeleri" (1978) adlı eserleri yayınlanmıştır.

1960 yılında TDK ve Kültür Bakanlığı çeşitli yarışmalar düzenledi. Rıfat Ilgaz "Hababam Sınıfı", "Küçük Çekmece Okyanusu" ve "Cankurtaran Yılmaz"ı

yazmıştır. Mehmet Seyda roman ve hikaye türünde "Bir gün Büyüyeceksin", "Şeytan Çekiçleri", "Çikolata" ve "Düşleme Oyunu"nu yazmıştır.

Yazarlarımız bu yıllarda çocuk kitapları alanına önem verip, **öykü, roman, şiir** yazmaya başlamışlarsa da pek azı başarılı olmuştur. 1966'dan başlayarak çocuk kitaplarında gelişme görülür. Talip Apaydın "Toprağa Basınca", "Dağdaki Kaynak", "Elif Kızın Elleri", Gülten Dayıoğlu "Fadiş", "Dört Kardeşiler", "Suna'nın Serçeleri" ve "Yurdumu Özledim"i yazmıştır. 1970'lerden sonra çocuk edebiyatı hareketlenmiş ve çeviriler artmıştır.

1966-67 yıllarında "Ayşegül ve Ayşecik" dizisi Türkiye'ye gelene kadar resimli kitap hiç yoktu. Sadece Amerikan Board Neşriyat Dairesi (Red House) 1961 yayınları ile bu türde eserler veriyordu. İçerik açısından başarılı olanlar fiziksel ve resimleme yönünden başarılı olamıyorlardı. Bu tercümelerin çoğu toplumumuza uymuyordu. Can Göknil'in "Kirpi Masalı" ilk resimli çocuk kitabımızdır."¹¹

Bu yıllardan sonra yani yetmişli yıllardan günümüze öğretmen yazarlarımız başta olmak üzere bu sahada çok faydalı çalışmalar ortaya koymuşlardır. Bunların başında yurt dışında çalışmalar yapan ve son yıllarda kitapları seri halinde ülkemizde yayımlanmaya başlayan **Yücel Feyzioğlu** gelir. Yakın dönemde bu sahada eserler ortaya koyan yazarlarımızdan çoğunun dikkati çeken bir özelliği de bu alanda uzman kişiler olmalarıdır. Bu yazarlardan bir çoğu ya okul öncesi eğitimcisi ya bu sahanın uzmanı ya da öğretmen yazarlardır. **Gülçin Alpöge, Abbas Cılga, Fatih Erdoğan, Can Göknil, Üzeyir Gündüz, Muzaffer İzgü**, bu yazarlarımızdandır.

Ayrıca bu alanda Türkiye ve Dünya çapında eser vermiş pek çok yazarımız vardır.

Bunların belli başlıları ise şu isimlerdir: **Veysel Çolak, Ünver Oral, Hüseyin Emin Öztürk, Mustafa Ruhi Şirin, Serpil Ural, Yalvaç Ural, İsmail Uyaroğlu, Cahit Zarifoğlu, Mevlana İdris Zengin**. Ayrıca bunların dışında Çocuk Edebiyat'ına hizmet etmiş pek çok yazarımız bulunmaktadır. **Behiç Ak, Ali**

¹¹ A.g.k.

Akbaş, Ayla ınaroğlu, Rifat Ilgaz, Adnan zyalıner...bunların başlıcalarıdır.¹²

IV.Sonuç

Gerek Dünya’da gerekse ülkemizdeki ocuk Edebiyatı sahasındaki gelişmelere bakıldığında sözlü Edebiyat döneminde hem Dünya’da hem de Türkiye’de bu gelişmeler paralellik arz etmektedir. Matbaanın icadı ve ülkemize de gelmesiyle her sahada basımı hızlanan kitaplar bu sahada da kendini göstermiş ancak, bu gelişme hem Türk hem de Batı edebiyatında istenilir ölüyü yakalayamamıştır. ocuk Edebiyatı’nın didaktizmin emrine verilme sorunu bizde Divan edebiyatında olduğu gibi Batıda da 19. Yüzyıla kadar devam etmiştir. Ancak bu dönemden sonra bu için uzmanlık gerektiren bir mesele olduğu daha sonra anlaşılacak özellikle ülkemizde yetmişli yıllardan sonra için uzmanları tarafından daha başarılı eserler ortaya konulmaya başlayacaktır.

şunu da belirtmek gerekir ki her ne kadar bu sahada hatırı sayılır eserler ortaya konmuş olsa da bu alanla ilgilenenleri hala pek çok sorun beklemektedir. Tabi bu da ‘ocuk Edebiyatı’nın Bugünkü Sorunları’ konulu farklı bir çalışmayı gerektirir.

¹² D.r. Alev SINAR, *Yeni Türk Edebiyatı El Kitabı- ‘Türkiye’de ocuk Edebiyatı’nın Gelişimi’*, Grafiker Yayınları, Ankara, 2007, s:547